

טוֹעֲמִיָּה

השב אשת האיש

פרשת השבוע

יֵלֶךְ אֵצֶל חָכֵם

גאות, מודעת זאת בכל הארץ שהיא מדה מגנה וצריך לברח ממנה, אבל יש בני אדם שרודפים אחר כבוד ורוצים למלך ולהנהיג את העולם, ואומרים שיש לאל ידם לעשות פדיונות ולהתפלל תפלות, ועליהם נאמר: "השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה". כי זה ידוע שהקדוש ברוך הוא מתאווה לתפלתן של צדיקים, וצריך לילך אצלם שיתפללו עליו. אבל בעלי גאווה אין הולכים אל צדיקים לבקשם שיתפללו עליהם, וגם אין מניחים שאר בני אדם שילכו אצל צדיקים שיתפללו עליהם, כי אמרו אלו בעלי גאווה, שגם הם צדיקים ויכולים להתפלל, ואין צדיק בארץ יותר מהם. ובזה הם נקראים בשם אבימלך אבי לשון רצון, כמו "ולא אבה ה' אלקיך" וכו'.

ליקוטי מוהר"ן סוף תורה י'

וזה פרוש: השב אשת האיש. אשת ראשי תבות "אדני שפתי תפתח" זה בחינת תפלה; דהינו השב אשת בחינת התפלה, להצדיק, כי נביא הוא; כי 'הקדוש ברוך הוא מתאווה לתפלתן של צדיקים' ומשגר תפלה סדורה בפיו, כדי שיהנה מתפלתו. וזה: כי נביא הוא, לשון ניב שפתיים, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה "בזרא ניב שפתיים" אם שגורה תפלתו בפיו וכו'. וזה: השב ראשי תבות: הר שדה, בית; זה רמז שתפלת הצדיק היא בשלמות, שמעלה אותה מבחינת הר ושדה לבחינת בית פנ"ל:

שם בתחילת התורה

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

והעלהו שם לעולה

אי אפשר להבין דרכי ה'

זוהי בחינת הנסיון של אברהם ויצחק בשעת העקדה, כי ידוע קשיות העולם על גדל הרעש של נסיון העקדה, כי לפי גדל צדקתו של אברהם אין זה נסיון גדול כל כך לבאורה, כי נדמה לנו שגם אנשים פשוטים יעמדו בנסיון זה שבשיאמר לו ה' יתברך בפרוש לשחט את בנו יחידו בודאי יקיים דבריו וישחטהו.

אך עקר הנסיון היה מה שלא הרחר אחר מדותיו יתברך וכמוכא מזה וכמוכן בדברי רז"ל ומוכא בפרוש רש"י ממה שאמר אחר כך אפרש שיחתי לפניך אתמול אמרת לי כי ביצחק יקרא לך זרע ואחר כך אמרת לי להעלותו לעולה וכו'. מוכן מזה ומשאר מקומות שזה היה עקר הנסיון שלו וכמו שאמרו רז"ל על פסוק ואני ותנער נלכה עד כה ומוכא בפרוש רש"י, אראה היכן הוא מה שאמר לי כה יהיה זרעך.

אבל אברהם התחזק באמונה ולא הרחר אחר מדותיו ואמר, אף על פי שאיני מבין דרכיו, בודאי כך המדה שאי אפשר להבין דרכי ה' ואני מחייב לעשות את שלי להוליך בני יחידי לשחיטה ואף על פי כן אני מאמין שה' יתברך יקיים כל דבריו שהבטיחני, כי דרכיו אי אפשר להבין כלל, כי הוא יכול לעשות שני הפכים בנושא אחד. וכמו ששמעתי מפינו זכרוננו לברכה בזה הרבה.

ליקוטי הלכות מתנה ה' מז

עמוד זה נדבת הר"ר אלימלך פוקס הי"ו לרגל נישואי בתו תחי' – ביום א' הבעל"ט באולמי הכרמים בי"ש

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

ואיה השה לעולה

לְהִצִּיל מֵעֵט דְמַעַט כְּמַצִּיל מִן הַדִּלְקָה

אִפְלוּ אִם נוֹפְלִין לַחֲטָאִים עֲצוּמִים וְכוּ', בְּחִינַת מְקוּמוֹת הַמְטַנְפִים כַּנ"ל, אָף עַל פִּי כֵן עַל יְדֵי הַבְקָשָׁה וְהַחֲפוּשׁ שְׂמִינְיָאֵין וּמְחַפְשֵׁין אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ, וְאִין רוּצָה לְהַנִּיחַ אֶת מְקוּמוֹ, לְפָרֵשׁ וּלְצַאת לַחוּץ ח"ו, שְׂזָה הַדְּבָר קָשָׁה וְחֲמוּר מְכַל הָעֵבְרוֹת הַגְּדוֹלִים שְׂבַתוֹרָה כְּשִׂמְיָאֵין עֲצֻמֵן ח"ו, וּפּוֹרְשֵׁין עֲצֻמֵן לְגַמְרֵי ח"ו, בְּבַחֲיַנַּת שְׁנָה וּפְרֵשׁ קָשָׁה מְכַלָּם. אֲבָל כָּל זְמַן שְׂאִין מְנִיחִין אֶת מְקוּמוֹ בְּבַחֲיַנַּת אִם רוּחַ הַמּוֹשֵׁל תַּעֲלֶה עֲלֶיךָ מְקוּמְךָ אֵל תַּנַּח, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה. וְאָף עַל פִּי שֶׁהוּא רוּאָה שֶׁהוּא בְּאֻמַּת פְּגוּם וּמְקַלְקֵל מְאֹד מְאֹד וְרַחוּק מְאֹד מְכַבּוּדוֹ יִתְבַּרַךְ, אָף עַל פִּי כֵן הוּא מְרַחֵם עַל עֲצֻמוֹ וְשׂוֹאֵל וּמְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ תְּמִיד, אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ.

כִּי בְּאֻמַּת בּוֹדָאֵי אִין שׁוּם מְקוּם לְבָרַח מִפְּנֵי יִתְבַּרַךְ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר, אָנָּה מִפְּנִיךָ אֲבָרַח אִם אֶסֶק שְׂמִים שֵׁם אַתָּה וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּפֶךְ, וּמָה יִפְעַל בְּזָה אִם יֵלֶךְ ח"ו, אַחֵר תַּאֲוֹתָיו עוֹד הֲלֹא סוּף מְרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וּבִסוּף בּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ לְמִשִּׁיב נֶפֶשׁ כָּל מָה שְׂיִזְכֶּה לְהִצִּיל עֲצֻמוֹ, מָה שְׂיִחַזֵּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל פַּעַם. וְאִפְלוּ אִם לֹא יִזְכֶּה לְהִצִּיל עֲצֻמוֹ כִּי אִם מֵעֵט דְמַעַט, אָף עַל פִּי כֵן גַּם אוֹתוֹ הַמֵּעֵט יִהְיֶה רַב בְּעֵינָיו מְאֹד מְאֹד בְּסוּף כָּל סוּף כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב, כִּי בִּסוּף לֹא יִהְיֶה נִשְׂאָר לוֹ כִּי אִם זֹאת הַמֵּעֵט שֶׁהִצִּיל אֶת עֲצֻמוֹ אִיָּה פַּעַם כְּמַצִּיל מִן הַדִּלְקָה.

וְכָל זֶה בְּרוּר מְאֹד לְכָל מִי שְׂאִינוֹ רוּצָה לְהַטְעוֹת אֶת עֲצֻמוֹ וּמִיִּשֵׁב אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֻמַּת וּמִסְתַּכֵּל עַל תַּכְלִיתוֹ הַנִּצְחִי בְּאֻמַּת, וּמְחַמֵּט שְׂמִיִּשֵׁב עֲצֻמוֹ כֶּךָ וְרוּאָה וְיודֵעַ שְׂאִין שׁוּם תַּכְלִית וְתַקוּהָ וְטוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ בְּאֻמַּת וְלִהְתַּקְרַב לְכְבוֹדוֹ יִתְבַּרַךְ, וְרוּאָה שֶׁהוּא רַחוּק מְאֹד מְאֹד מְכַבּוּדוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאִזִּי שׂוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׁ אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה בְּעֲצֻמוֹ הוּא עוֹלָה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה לְבַחֲיַנַּת אִיָּה מְאֹד סְתוּם וְכוּ' כַּנ"ל שֶׁהוּא בְּחִינַת וְאִיָּה הַשָּׂה לְעוֹלָה, שְׂמִינְיָאֵין הַחֲפוּשׁ וְהַבְקָשָׁה אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה הַשָּׂה לְעוֹלָה, לְכַפֵּר עַל כָּל הַפְּגָמִים שְׁלוֹ.

ליקוטי הלכות תולעים ג' ג

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל:

מִיר הַאֲרֵט נִישְׁט מֵעַן זָאל
 רַעְדֵן פֿון מִיר, מֵעַן זָאל
 שְׁמוּעֵסֶן פֿון מִיר, עַר זָאל
 בַּעֲנֻטֵשׁן עֲרַנְסֵט, דֹּאווענען
 עֲרַנְסֵט, ס'זאל זיין פֿון מִיין
 כַּח, און עַר וועט נִישְׁט
 ווִיסֵן אַז ס'איז פֿון מִיין כַּח.

תרגום

לא איכפת לי שתדברו ותשיחו ממני, ושהשומע
 יברך ברפת המזון בכונה, ויתפלל בכונה, וכל
 זה יהיה בכחי, והלה לא ידע שזה בא מכחי.

שיח שרפי קודש ב' טז

עמוד זה נדבתי הר"ר ישראל יצחק ברוין הי"ו
 לרגל שמחת הולדת הבת תחיי למזל טוב

עם כְּזָה מְתִיקוֹת! עִם כְּזָה גְעֻגוּעִים לְהֵשֶׁם
 יִתְבַּרֵּךְ - כְּמִיּוֹן הַתְּבוּדוֹת!

וְכַכָּה כָּל מְלָךְ - 'מְלָךְ אַבִּיר', 'מְלָךְ בְּרוּךְ',
 'מְלָךְ גָּדוֹל' - לֹא הָיָה יְכוּל לְלַקֵּת הַלְּאָה! רַבְּנוּ
 הַקְּדוֹשׁ אָמַר: 'גָּדוֹל הֵשֶׁם, וְאִין יוֹדְעִים כְּלוּם!
 כְּשֶׁהוּא אָמַר: 'מְלָךְ גָּדוֹל' - הָיִיתִי נִכְנָס בְּמִין
 גֵּן יַעֲדוֹן כְּזָה!...

וְכֵן כְּלָם - כָּל הַסֵּדֵר: 'מְלָךְ גָּדוֹל, מְלָךְ דּוֹבֵר
 שְׁלוֹם, מְלָךְ הַדּוֹר, מְלָךְ וְתִיק, מְלָךְ זָד, מְלָךְ
 חַי הָעוֹלָמִים' - זֶה הָיָה... הוּא הַכְּנִיס בִּי
 נְשָׁמוֹת! כָּל מְלָךְ הָיָה נִשְׁמָה חֲדָשָׁה!...

'מְלָךְ טוֹב וּמְטִיב' - זֶה הָיָה כְּאֵלֶּה גְעֻגוּעִים!
 הוּא הִרְגִישׁ בְּלֵב אֶת הַמְּלָךְ טוֹב וּמְטִיב!

'מְלָךְ יַחִיד וּמִיחָד, מְלָךְ כַּבִּיר, מְלָךְ לוֹבֵשׁ
 רַחֲמִים' - כָּל אֶחָד מֵאלוֹ הָיָה עוֹלָם מִיחָד!

אַחַר כֵּן, כְּשֶׁסָּסִים 'מְלָךְ תַּמִּים דְּרַכּוֹ' - אַחַר כֵּן
 מִתְחִיל: 'מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ' - מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ
 ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי' - כְּשֶׁהוּא הֹגִיעַ
 לְמַלְאִים: 'עַל כָּל הַחֲסֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי' -
 הוּא הִרְגִישׁ אֶת הַחֲסֵד!

הוּא הָיָה הוֹלֵךְ עִמִּי לְהַתְּבוּדוֹת בְּמִירוֹן,
 אֲצִלוֹ הָיָה מִירוֹן הַמְּקוֹם קְבוּעַ שְׁלוֹ!... נו,
 כְּשֶׁהֵינּוּ בְּמִירוֹן, וְהוּא הָיָה הוֹלֵךְ לְהַתְּבוּדָה,
 הִלְכְנוּ בַּיַחַד, אֲבָל אַחַר כֵּן הוּא נִפְרָד מִמֶּנִּי
 לְדַרְכּוֹ, יֵשׁ לוֹ אֶת הַעֲסָקִים שְׁלוֹ, מֵה שֶׁהוּא
 דֹּבֵר לֹא שִׁיךְ לִי. אֲבָל קִדְּם שֶׁנִּפְרָד מִמֶּנִּי, הוּא
 לְמַד אוֹתִי שֶׁבַתְחַלֵּה אֶתְּנוּ הוֹדָאָה לְהֵשֶׁם
 יִתְבַּרֵּךְ עַל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמָּדִי - שְׂזָכִיתִי
 לְהַתְּקַרֵּב לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, הַדְּבָר רִאשׁוֹן 'תּוֹדָה
 וְהוֹדָאָה', לְהוֹדוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבַּרֵּךְ, וְאַחַר כֵּן
 אֲבַקֵּשׁ כָּל מֵה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ, כְּכָה הוּא לְמַד
 אוֹתִי!

וְכִשֶׁהוּא אָמַר אֶת הַ'מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ עַל כָּל
 הַחֲסֵד' - לֹא הָיָה יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ הַלְּאָה, וְאָמַר
 עוֹד הַפַּעַם (בַּתְּנוּעָה שֶׁל נִסְחַ רִאשׁ הַשָּׁנָה): 'עַל
 כָּל הַחֲסֵד' - 'עַל כָּל'.. הִנְגוֹן שֶׁל רִאשׁ הַשָּׁנָה,
 הַנִּסְחַ שֶׁל רִאשׁ הַשָּׁנָה..

הַנִּסְחַ שֶׁלֵּנוּ שֶׁל רִאשׁ הַשָּׁנָה הוּא כְּזָה גְעֻגוּעִים,
 שֶׁאִין אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים כְּלָל מֵה זֶה. עֲכָשִׁיו מִן
 הַסֵּתֵם לֹא רוֹאִים כְּזָה, אֲבָל מֵה שֶׁנַּעֲשָׂה אֲזוֹ,

אֲנִי רִאִיתִי 'אִישׁ אֶחָד' רַבִּי יִשְׂרָאֵל קְרִדוֹנֵר,
 שֶׁהוּא טֵהַר עֲצָמוֹ מְזָה הָעוֹלָם, הָיָה לוֹ אִשָּׁה
 וְיִלְדִים, וְהוּא הָיָה בְּעוֹלָם - גּוֹף! נו, וְהוּא חַי
 חַיִּים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא! שֶׁל לְעַתִּיד! מִהָעוֹלָם שֶׁל
 מִשִּׁיחַ!...

רִאִיתִי אֶת הַתְּפִלָּה שְׁלוֹ, עֲמַדְתִּי עַל יַד הַדְּלֵת,
 קִצַּת לְצַד חוּץ, שָׂאֵם לֹא אוֹכַל לְשִׁהוֹת עוֹד שָׁם
 בַּחֲדָר, שְׂאוֹכַל לְצַאֲת! הָיִיתִי עִמוֹ, יִרְאִיתִי
 שְׂאֲחֵר הַתְּפִלָּה כְּבוֹר לֹא יִהְיֶה בְּעוֹלָם!...
 שִׁיגוּעַ!

רִאִיתִי בַּפְּסוּקֵי דְזַמְרָה - יִרְאִיתִי, אֲצֵל בְּרִכּוֹת
 קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁמַעְתִּי שֶׁהוּא אוֹמֵר 'שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל פְּנִיִם, בְּרוּךְ שֵׁם', שְׁמַעְתִּי
 אִיזָה קוֹל, שְׁמַעְתִּי שֶׁהוּא חַי!...

אֲנִי רוֹאִים כְּבוֹר מִהַתְּחִלָּה, מְרַבִּי נֶתָן. רַבִּי
 נֶתָן הָיָה גָּאוֹן עוֹלָם. וְהוּא הָיָה חֲתָן שֶׁל גָּאוֹן
 עוֹלָם. וְזָכָה לְהַתְּקַרֵּב לְכַמָּה צְדִיקִים
 אֲמִתִּיִּים!

וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ קָבַע דִּירְתוֹ
 בְּבִרְסָלָב, וּבִרְסָלָב זֶה לֹא רְחוֹק מִנְּמִירוֹב,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סָבַב סְבוֹת שֶׁיֵּשֵׁב בְּנִמְירוֹב
 חֲסִיד בְּרִסְלָב - רַבִּי לִפְאָ, הוּא נִתְקַרֵּב עוֹד
 מִלְּפָנֵי רַבִּי נֶתָן. הַכֵּלֵל, רַבִּי נֶתָן שְׁמַע אֶת
 הַ'שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם' שְׁלוֹ (בְּלִיל שַׁבָּת)! הַתְּפִלָּה
 שְׁלוֹ! לֹא כְּתוֹב שֶׁשְׁמַע אֵיךְ שֶׁמְדַבֵּר דְּבָרֵי
 תּוֹרָה... הוּא שְׁמַע אֶת הַ'שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם',
 וְהַתְּפִלָּה שְׁלוֹ נִשְׁאַה חוֹן בְּעֵינָיו!

הַ'רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים' (מְזַמְּרוֹת לִיל שַׁבָּת) -
 ר' יִשְׂרָאֵל הַכְּנִיס בִּי אֶת הָאֵשׁ שְׁלוֹ! בְּתוֹכוֹ בְּעַר
 אֵשׁ! כָּל מְלָה - 'כִּי מִלְּאֲכִיו יֵצֵא-לָךְ לְשִׁמְרָךְ
 בְּכָל-דְּרָכֶיךָ'! וְאֶת הַ'רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים' - הוּא
 הַכְּנִיס בִּי נְשָׁמָה כְּזָה!...

'אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת' - הָיָה חֲדָשׁ, 'רַבּוֹן כָּל
 הָעוֹלָמִים' הָיָה עֲנָן אַחַר עֲנָן מִיחָד, וְכִשֶׁהוּא
 הֹגִיעַ לְ'אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת' רִאִיתִי שֶׁהוּא גּוֹזַע,
 אִינוֹ יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ, מֵה שֶׁהוּא הִרְגִישׁ בְּהַ'אֲדוֹן
 כָּל הַנְּשָׁמוֹת!

וְכֵן 'אֲדוֹן הַשְׁלוֹם' - כְּשֶׁהוּא הֹגִיעַ לְ'אֲדוֹן
 הַשְׁלוֹם' הָיָה עֲנָן חֲדָשׁ!...

וְכִשֶׁהוּא הִתְחִיל לְהַגִּיד: 'מְלָךְ אַבִּיר' 'מְלָךְ'...

מה שעשה רבנו הקדוש עם אנשיו, גם תמיד נעשה.

הוא אמר את הנסח של ראש השנה: 'החסד, החסד', ככה הנסח שלנו של ראש השנה, מין געגועים כזה, כמו שמדברים להשם יתברך.

'אשת חיל' - הוא שר כמו שאנשי שלומינו מנגנים אותו: **אשת חיל מי ימצא**, זה היה - כל מלה עם כזה געגועים. 'מי ימצא' - אין יכולים למצא אותה!

'אשת חיל' זה הוא התורה, רבנו הקדוש - התורה.

מי ימצא, ורחק מפנינים מכה. בטח בה לב בעלה, ושלל לא יחסר. גמלתהו טוב ולא-רע, כל ימי חייה. דרשה צמר ופשתים, ותעש בחפץ פפיה. ככה שמעתי מרבי ישראל, גם מרבי נתן בייטלמאכר שמעתי ככה, כשהייתי אצלו על שבת.

היתה פאניות סוחר, ממרחק תביא לחמה. ותקם בעוז לילה, ותתן טרף לביתה, וחק לנערותיה. זממה שדה ותקחהו, הוא לא היה יכול ללכת הלחה מה'זממה שדה' - ה'בעל השדה' - בלקוטי מוהר"ן תורה ס"ה.

זממה שדה ותקחהו, מפרי כפיה נטעה פרום. חגרה בעוז מתניה, ותאמץ זרעותיה. הוא היה רגיל לחזר על הרבה פסוקים כמה פעמים, הוא לא היה יכול.. הוא הרגיש את החיות שבו, הוא לא רצה ללכת מהחיות הזה... עם ה'זממה שדה' הוא הרגיש שיש 'שדה עליונה', שיש איזה 'שדה' ו'בעל השדה'...

זממה שדה ותקחהו, מפרי כפיה נטעה פרום. חגרה בעוז מתניה, ותאמץ זרעותיה. טעמה כי-טוב סחרה, לא-יכפה בלילה נרה. זדיה שלחה בפישור, וכפיה תמכו פלך. כפה פרשה לעני.. 'כפה פרשה לעני', הוא הרגיש עצמו באמת לעני, אז היה 'כפה פרשה לעני, וזדיה שלחה לאביון'.

כפה פרשה לעני, וזדיה שלחה לאביון. לא-תירא לביתה משלג, כי כל-ביתה לבש שנים. מרבדים עשתה-לה, שש וארגמן לבושה.

נודע בשערים בעלה, בשבתו עם-זקני-ארץ. סדין עשתה ותמכר, וחגור נתנה לפנעני. עז-והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון... זה גם כן היה מהפסוקים - 'עז והדר לבושה', לא היה יכול ללכת הלחה, עז-והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון.

ב'עז והדר' יש עוד נגון: עז-והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון. וככה עוד הפעם: עז-והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון. איי, הייום אחרון' היה אצלו תמיד - הייום אחרון', הוא לא שכח מהייום אחרון! כשהוא אמר 'ותשחק ליום אחרון' הוא הסתכל איך הוא מאשר... שהייום אחרון' יהיה 'ותשחק' ליום אחרון!

וככה: פיה פתחה בחכמה, ותורת-חסד על-לשוניה. אה, רבנו הקדוש אומר: 'פיה פתחה' כשהצדיק פותח את פיו - יוצא ממנו חכמה. 'פיה פתחה' כשהוא רק פותח את הפה - יוצא חכמה!

צופיה הליכות ביתה, ולחם עצלות לא תאכל. 'צופיה הליכות ביתה', רבנו הקדוש אומר: כפר הסתכלתי על כל אחד מאנשי... 'צופיה הליכות ביתה'...

ולחם עצלות לא תאכל.. כמה שהוא רצה - אבל אין זה אפלו התחלה אל מה שהוא התגעגע!

קמו בניה ויאשרוה, בעלה ויהללה. רבות בנות עשו חיל, ואת עלית על כלנה. - רבות בנות עשו חיל, ואת עלית על כלנה. נו, גם מזה לא היה ללכת הלחה, הוא אמר עם כזה מין געגוע, עם כזה מין חיות. 'רבות בנות עשו חיל' - הוא קבע בי את המלים עמוק בלב, 'רבות בנות עשו חיל' - כל הצדיקים עשו טוב עשו חיל! אבל ואת - עלית על-כלנה'...

את ה'עז והדר' שהוא הרגיש. רבנו הקדוש אומר: שאין יכולים להיות יהודי אם אין לו 'עזות דקדשה', כמו שמדת העזות הוא דבר רע, ככה אין יכולים להיות יהודי בלי עזות דקדשה! עז - והדר לבושה', 'הדר' זה הדרת פנים, תקון הברית... שני דברים טובים: 'עז' - 'והדר'...

מתוך קונטרס אשי ישראל

זמני שבת קודש פרשת וירא

ניו יארק	אומן	הר יונה	מודיעין עילית	מירון וצפת	בני ברק	בית שמש	ירושלים וביתר	אין לסמוך על הזמנים בצמצום
4:15	3:56	4:01	4:13	4:01	4:19	4:03	4:04	הדלקת הנרות
4:37	4:18	4:41	4:43	4:41	4:41	4:43	4:44	שקיעה ערב שב"ק
11:10	10:56	11:06	11:08	11:05	11:09	11:09	11:08	חצות הלילה
5:20	5:31	4:54	4:54	4:54	4:55	4:54	4:53	עלות השחר
5:45	6:00	5:17	5:17	5:17	5:18	5:17	5:16	עטיפת הטלית
6:45	7:10	6:10	6:09	6:10	6:11	6:09	6:08	נין החמה
8:18	8:23	7:57	7:58	7:57	7:59	7:58	7:57	סוף זמן קר"ש מג"א
11:41	11:44	11:23	11:25	11:23	11:25	11:25	11:24	חצות היום
4:36	4:17	4:41	4:42	4:41	4:41	4:43	4:44	שקיעה שב"ק
5:48	5:09	5:16	5:18	5:15	5:19	5:19	5:18	צאת השבת
	5:30	5:53	5:55	5:53	5:53	5:55	5:56	צאה"ש 72 דק'

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעולה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת היי שרה

שבת קודש	יום שישי	יום חמישי	יום רביעי	יום שלישי	יום שני	יום ראשון	
מה.	מד:	מד.	מג:	מג.	מב:	מב.	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א
קיד	קיג	קיב	קיא	קי	קט	קה	דף היומי ליקוטי הלכות חו"מ ח"א
תריג	תריא	תרט	תרז	תרה	תרג	תרא	שני עמודים ליקוטי תפילות לפי מהדורת תורת הנצח
קנא	קנ	קמט	קמח	קמוז	קמו	קמה	דף היומי גמרא בבא בתרא

תורה ב' תנינא - 'ימי חנוכה הם ימי הודאה'